

gjælde; men efter den saa vilde man bestemme sig til, hvorledes Finansloven skulde være. (Høfstein=Ledreborg: Det er ikke rigtigt!). Jeg haaber, denne Benægtelse kommer i Tidenden. Det er noget Nytt og Karakteristisk for hele den Bevægelse! Det ærede Medlem har jo selv noteret, og hans Venner ligesaa, at den Forhandling førtes mellem de Herrer, der have stillet Nr. 193 a. og andre Medlemmer her, og ved dem blev saa mellem 2den og 3die Behandling ført Forhandling med Landstinget og Regjeringen, og saa førtes her frem til 3die Behandling et Finanslovsforslag billiget af Landstinget som deres Forslag, og saaledes blev det kaldet over hele Landet. (Højmark: Det tror Ingen). Det ærede Medlem for Odense Amts 6te Valgkreds (Højmark) tror det ikke endnu; der er visse Ting, som de Herrer aldrig kunne faae ind i deres Hoved, medens alle andre Menneker forstaa det meget godt. Hvorledes behandlede de Herrer Finansloven ifjor? Ved Komiteer udenfor Finanssubvalget, men ikke i Finanssubvalget. Er det en saadan Forhandling, vi skal have af Finansloven iaar? Tror man, at saadanne 2den Behandlinger af Finansloven føre til, at Folkethinget vinder tilbage den Betydning over Finansloven, som man forskjærtsede ifjor. Jeg tror det ikke. Jeg tror, det er bedst, at en 2den Behandling i Virkeligheden er saa ramme Alvor som mulig, det vil sige, at man i Spørgsmaalenes finansielle Betydning tager sit Standpunkt saaledes, at man kan forsvare det, og søger saa vidt muligt at gjøre det klart for Alle, at det er billigt og retfærdigt til alle Sider, og at man saa ikke kommer ind paa den sørgelige Udvei, at man tager en stærk Position ved 2den Behandling og saa ender — ja hvor? Det er denne nye ifjor indførte Skik, som jeg for mit Vedkommende ikke er med til, og naar jeg under disse politiske Forhold er med til at lede Finansloven gennem Folkethinget, saa er jeg med det Samme med til at søge at erobre Finansloven tilbage for Folkethinget, saaledes at dens 2den Behandling (Batter). . . De Herrer have ondt deraf; de have vistnok Drømme, onde, ubehagelige Drømme og Fantasier. Jeg ønsker at vinde Finansloven tilbage for Folkethinget, og da selvfølgelig saaledes, at man ved 2den Behandling i Folkethinget i det Hovedsagelige kan vedtage en Finanslov, saaledes som man tror, at alle interesserede Parter og Staten med kunne være tilfredse med efter Omstændighederne (Høfstein=Ledreborg: Saa kan man jo give det Hele frax; det er jo det, det ærede Medlem vil). Det ærede Medlem mener altsaa, at man først skal give det Hele til 3die, 4de eller 5te Behandling; men hvilket Hele er det, det ærede Medlem vil give? (Høfstein=Ledreborg: Alt det, som Regjeringen forlanger!) Ja, dersom det ærede Medlem ikke giver det. Hele nu iaar til

3die Behandling eller til 4de Behandling, saa giver han det naturligvis til Efteraaret og Mere til det, det vide vi jo (Høfstein=Ledreborg: Jeg vil først se, hvor det ærede Medlem selv er til Efteraaret!) Det ærede Medlem fra Lerrø faar maaske Noget at tale paa i Sommer, men til Efteraaret, saa vil det ærede Medlem nok give efter, og om det sker en Maaned før eller senere, kommer det jo ikke an paa. Saaledes som jeg har sagt, mener jeg, at Finanslovsbehandlingen skal tages, men ønsker man en anden Fremgangsmaade, saa følger man det ærede Medlem fra Lerrø i hans Forslag under Nr. 193 a, som han selv i sin Motivering har staaet iflytter, og som han selv ikke veed, hvad det bliver til med tiden; men jeg vil ikke være med de Herrer til den Slags Ting, dels fordi Sagen selv, efter en omhyggelig Overveelse fra min Side — og det glæder mig, at mine ærede Medforslagsstillere have den samme Opfattelse — ikke tillader det, men ogsaa fordi jeg har fuldstændig Mistillid til de Herrer's politiske Bevægelser.

Th. Nielsen: Angaaende Forslaget om Kirken i Øster-Hassing, da tror jeg ikke, det er slet saa løst, som den ærede Ordfører vilde give det Udseende af, thi det kan ikke negtes, at man jo nu i tre Aar har overveiet denne Sag, og at det er endt med, at Ministeriet har faaet Tegninger og Overslag til 56,000 Kr., hvilket Beløb man har reduceret til 50,000 Kr. Den høitærede Minister erklærer nu, at det er ham muligt at faae Kirken opført efter denne Tegning og dette Overslag for 45,000 Kr. ved en anden Byggestrø, og om man end kan beshylde den høitærede Kirkeminister for Meget, saa tror jeg dog, man maa indrømme, at, naar han har paataget sig at lade en Bygning opføre for en vis Sum, saa pleier han i Reglen ikke at overskrife den. Jeg tror derfor, at det vilde være Uret imod Menigheden, ved hvilken Staten i mange Aar har vundet Noget, medens den har forsmødt Kirken, og som nu i tre Aar har ventet paa at faae sin Kirke gjort istand, saa at man nu saa godt som holder Gudstjeneste paa aaben Mark, at vedblive at fortsætte hermed. Vil man dette, saa nødes man til at give en større Bevilling til en foreløbig Reparation, indtil der kan komme en ny Kirke; men, som sagt, jeg tror ikke, at 40 à 45,000 Kr. i den Henseende er det Afgjørende for os, og jeg tror derfor, at det vilde være rigtigt at give denne Bevilling. — Med Hensyn til de øvrige Betragtninger angaaende Dyrtidstillaget, som den ærede Ordfører kom ind paa, da skal jeg ikke følge ham paa disse storpolitiske Veie. Jeg under ham hans Betragtninger fra Provisoriet's Dage, som han har saa megen Lyst til at tale om; men forøvrigt skulde jeg mene, at det Ministerium, som vi nu have, er det selvsamme som det, vi havde ifjor. Der er Ting, som i og